

Het water van de doop en het water van de zondvloed

Zondag 18 oktober (doopdienst)

ds. E.G. de Kruijf

Bijbellezing: 1 Petrus 3, 8-22

Leven als een christen in een niet-christelijke maatschappij

Petrus schrijft zijn gemeenteleden in hoofdstuk 3 over hoe zij hebben te staan in de maatschappij. De reden hiervan is dat zij als christenen leefden zij in een niet-christelijke maatschappij... een maatschappij die zich bovendien steeds meer tegen hen keerde... die meer en meer wantrouwen liet blijken tegenover die zonderlinge mensen die het steeds over Jezus hadden en die volgens hun geloof aan bepaalde dingen niet meer mee konden doen. ... Hoe moesten de christenen nu in deze maatschappij staan? Petrus geeft hen geen set regels mee, maar wel een aantal basiswaarden, waarmee zij hun leven moesten invullen. Allereerst: *liefde* (ook t.o.v. mensen die hen niet liefhadden!) En *trouw*. Trouw en betrouwbaarheid tegenover de medemensen en de overheid. *Geen kwaad met kwaad vergelden. Gericht zijn op vrede. Verantwoordelijkheid willen afleggen van het geloof, wanneer daarom werd gevraagd. En een goed, een zuiver geweten hebben. En: bereid zijn om te lijden.* ... Immers: de Heere Jezus heeft ook willen lijden vanwege het onrecht, dat Hij onderging. Dat deed Hij uit liefde. Uit liefde voor jullie, zo schrijft Petrus (vers 18).

Maar Petrus wil de gemeenteleden niet alleen troosten door hen te vertellen dat Jezus ook op dezelfde wijze onrecht heeft geleden..., nee, Petrus vertelt verder over Jezus: Jezus heeft geleden..., maar Hij is ook opgestaan! Hij is naar de hemel gegaan. En Hij heerst als hemelse Koning over alle machten, krachten, structuren en mensen die jou nu het leven zo lastig maken. Vergeet dat niet bij alles wat je overkomt! *Wees niet bang voor al die mensen om je heen... voor al hun woorden en dingen die ze je doen. Wees niet bang voor de keizer in Rome. Wees niet bang! Er is Eén Koning: Jezus Christus is de Heer.* (Zie: Psalm 93)

Noach en de zondvloed

En dan springt Petrus over op een ander thema: de ark van Noach en de zondvloed.

Volgens mij moet Petrus gedacht hebben: zoals Noach toen midden in de wereld stond, zo staan de christenen die zijn brief lezen, nu in de wereld: zij staan in de wereld als vreemdelingen... als mensen die God kennen en liefhebben, maar die door andere mensen daarin totaal niet worden begrepen. Als mensen die God willen dienen en volgens God wil willen leven, maar die daardoor

zo heel anders in de wereld staan dan andere mensen. Precies zoals Noach.

Petrus moest ook denken aan *de zondvloed*, aan het oordeel dat er lang geleden over de wereld kwam, waardoor de wereld – heel eenvoudig gezegd – werd schoongespoeld van al het kwaad en al het bloed dat werd vergoten. Nu, zo wachten wij ook op het moment dat God alles recht zal gaan zetten, zo wist Petrus, want Jezus zal nog een keer terugkomen. Dat was Petrus' sterke verwachting en zijn diepe verlangen: Jezus komt terug en dan zal al het kwaad voorgoed van de aardbodem verdwijnen.

De doop

Petrus legt vervolgens de verbinding tussen de geschiedenis van Noach en de zondvloed... en *de doop*. Hij noemt het water van de zondvloed (vers 21) de *voorafbeelding* van het doopwater. Petrus ziet een lijn tussen het doopwater en het water van de zondvloed. Onze wereld wordt door de doop met de wereld van Noach verbonden. In het water van de doop zien wij de wereld ten tijde van Noach weerspiegelt..., maar ook onze wereld weerspiegelt... en zie ik ook mijzelf weerspiegelt. Wat was de wereld in de tijd van Noach geworden(!): doodslag, broedermoord, mensen die tot onmenselijk dingen in staat waren, mensen die God niet vertrouwden (Adam en Eva, Kaïn, Lamech, zie: Genesis 3 t/m 6) Helaas zijn dit dingen die wij ook van onze wereld nu (her)kennen...: miljoenen mensen die op de vlucht zijn, vanwege de machtswellust van enkele mensen. Ik denk aan al die mensen die in koele bloed worden vermoord, onthoofd... of gewoon door anderen vergeten. Ik denk aan die chaos in het Midden Oosten die heel de wereld meeneemt en waar niemand meer iets van snapt. Ik denk ook aan die andere kansarme mensen in de wereld, terwijl een ander gedeelte van de wereld, wijzelf... zoveel produceren en consumeren dat de aarde, dat het milieu eraan kapot gaat. Ik denk aan de bestorming van een AZC in Woerden. Ik denk aan al onrust die er is in de samenleving, de grote ontevredenheid, de verwijten naar elkaar, het zoeken van zondebokken. Ik denk aan al die spanningen in families, de gebrokenheid en al die kapotte relaties die er zijn... *Het doopwater weerspiegelt de wereld van Noach... en wat zie ik sterk in datzelfde doopwater onze eigen wereld... en mijzelf... terug.*

Het doopwater is een spiegel..., maar het is niet spiegelglad water. Want die druppels doopwater doen ons bovendien denken aan de oneindige watermassa, die zondvloed die er over de wereld kwam... Gods geding met de wereld. Het doopwater is ook *teken van oordeel*. Dit water betekent ook ondergaan... ten onder gaan..., het einde, de dood. Want het kan niet eindeloos zo

verder met deze wereld! De wereld is zo totaal anders dan door God bedoeld!

Soms vraag je je af: waarom laat God dit toe? Nu, God laat het inderdaad blijkbaar allemaal toe, onbegrijpelijk maar waar..., maar... tot een bepaalde maat. Voor mijn gevoel is de maat misschien al vol... veel te vol... maar God heeft geduld... met mij... en met die ander... Maar God zal een keer recht brengen. Orde brengen. Geen zondvloed meer, nee, die zal er niet meer komen, zo is Noach beloofd. Maar wel een dag waarop de wereld zal worden gewogen, afgewogen.

Het koude doopwater doet ons schrikken... schudt ons leven door elkaar... het verwijst terug naar de zondvloed en zegt ons: weet je dat deze wereld van nu eens zal worden geoordeeld? ... Zie deze wereld... en zie jezelf eerlijk in de spiegel... En zie met al die mensen die nu verdrukt en vergeten worden uit naar de toekomst waarin God zal oordelen en recht zal brengen. *Het doopwater verwijst naar het oordeel over deze wereld.*

Maar... datzelfde water dat de wereld deed verdrinken... datzelfde water droeg de ark door het oordeel heen. *Het water is dreigend..., maar het water is ook reddend.* Noach mocht met zijn gezin door het water heen gered worden. Door het water heen gered worden om vervolgens op een nieuwe manier op dezelfde wereld het leven aan te gaan.

Wat komt via die ark van Noach de ernst en de diepte van de doop prachtig naar voren! De doop is geen gezellig familiefeestje... ook niet een soort kerkelijk geboortefeestje... de doop bepaalt ons erbij hoe God deze wereld ziet..., en dat het met de wereld niet allemaal zo door kan en niet door zal gaan..., maar... dat er ook redding is voor een verloren wereld... redding in de ark... redding door de Heere Jezus Die het oordeel heeft gedragen en ons er doorheen draagt..

Colin, Steven en Arnoud mogen vandaag de doop hebben ontvangen. Teken van de zondvloed..., maar ook teken van redding. Water dat ons naar beneden trekt, de diepte in..., maar ook water dat ons leven draagt en ons redt. Sterven met Christus, ten ondergaan aan de zonde... en opstaan met Christus, een nieuw leven mogen beginnen.

Voor de doopouders ligt er de taak om hun kinderen in dit geheim van hun doop in te wijden. Maar Petrus geeft ook vandaag een andere opdracht mee: sta als een Noach in de samenleving. Blijf zoals Noach verbonden met God... en laat die liefde, die trouw, dat bereid zijn om te incasseren... laat dat alles je leven stempelen. Neem je kinderen in dat voorbeeld van Noach mee ...en in dat voorbeeld van de

Heere Jezus. Niet alleen met woorden. Maar ook met je houding, je gedrag, je daden en keuzen. Noach leefde voor God. Hij had genade in de ogen van de Heere, zo staat er in de Bijbel. Maar ook zijn gezin profiteerde daarvan. Noach mocht namelijk zijn gezin meenemen in de ark. Over zijn gezin lezen wij aanvankelijk eigenlijk niets in de Bijbel..., maar de gelovige Noach nam hen mee in boot. *Zijn geloof betekende redding voor zijn gezin. Moet je nagaan hoe belangrijk ook jullie geloof is voor je kinderen.*

Wees dus een Noach. Wees bewust van hoe je als christelijk gezin in de samenleving staat. ... Maar, dat is het laatste, wat ik wil meegeven: al die woorden van Petrus hadden uiteindelijk dit doel: *de lezers van Petrus' brief moesten weten dat zij veilig waren.* Zij konden als christen onbevangen in de maatschappij staan. Zij konden de spanningen van het leven tegemoet gaan. Zij hoefden niet bezorgd te zijn voor de dag van morgen..., voor henzelf niet en voor hun kinderen niet. Want er was er Eén Die alle macht had in hemel en op aarde. Eén Die boven de keizer en boven heel de samenleving stond. Hij is de dood doorgegaan..., Hij is in het water van het oordeel ten onder gegaan..., zodat wij er doorheen gedragen zouden worden. Wat prachtig om Arnoud, Colin en Steven daar steeds mee te bemoedigen: *wat ze ook in hun leven zullen meemaken..., ze zijn veilig in de ark..., ze mogen veilig zijn in Jezus' armen. Voor nu. En voor eeuwig.*

We zijn met Petrus vanmorgen afgedwaald... Hij sprak over het staan van christenen in de samenleving... en opeens zaten wij in de ark en vervolgens stonden wij weer bij het doopvont. Ik hoop dat u het een beetje heeft kunnen volgen... Probeer niet alles te onthouden van wat er de revue is gepasseerd..., kijk misschien alleen nog maar even naar het doopwater.

Het doopwater is het water waarin wij de wereld van Noach, de wereld van nu en ook onszelf zien weerspiegeld.

Het is water dat heel erg diep is en ons herinnert aan het oordeel van God.

Maar het is ook het water, waarop de ark gedragen werd, door het oordeel heen... op weg naar een nieuwe wereld.

Wees een Noach. Voor God. En voor je gezin of je omgeving.

En vertrouw op de Heere Jezus, Die het water in alle diepte voor ons is doorgegaan en macht heeft over alle golven die over ons leven komen.

